

at præcisere, hvad der skulde forstås ved en kompetent offentlig Myndighed og de Forsamlinger, hvortil den skulde kunne indkalde. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds har allerede fremdraget, at det maatte vel egentlig være Valgmøder, hvortil der var sigtet. Jeg kan heller ikke for Diebliffet se, at en offentlig Myndighed skulde kunne have en særlig Kompetence til at indkalde til andre politiske Møder og Forsamlinger end netop de ommeldte Valgmøder. Det er vistnok ikke uden Exempel, at offentlige Myndigheder i bevægede Tider have tilladt sig at indkalde politiske Forsamlinger; men jeg skal tillade mig at mene, at saa have de overtraadt deres Kompetence, og i hvert Fald maa det være Krigsbestyrelsens Pligt at forbyde Medlemmer af Krigsmagten at deltage i saadanne Forsamlinger. — Ændringsforslaget under Nr. 111 af et æret Mindretal gaar, som jeg tidligere har udtalt, jo ud paa, at hele Paragrafen skal udgaa. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Bajer) udtalte sig med megen Varme for Nødvendigheden af, at denne Paragraf gik ud af Loven. Hans Udtalelser ere allerede blevne indseende af den ærede sidste Læser, og jeg skal kun tilføje, at den ærede Ordfører for Mindretallet dog vistnok i sin Sver for at faae denne Paragraf bragt ud af Verden har overset, at derved slog han ogsaa Bestemmelser ihjel, som nødvendigvis maa findes i Loven, nemlig den første Passus: „Naar Krigsmænd uden Forefattes Tilladelse enten indtræde i indbyrdes Foreninger, som angaa deres Tjenesteforhold eller politiske Sager.“ Jeg tror ikke, at den ærede Ordfører for Mindretallet vil gjøre sig til Talsmand for, at en saadan Bestemmelse ikke skal og bør findes i Loven. Nødvendigheden af at kunne forhindre Sligt blev ogsaa med stor Stykke gjort gjældende af Udvalgets ærede Ordfører. Men ligesom jeg modsatte mig Indførelsen af Grundlovens § 43 i den militære Straffelov, fordi det var unødvendigt at have den i den militære Straffelov, da en tilsvarende Bestemmelse findes i den borgerlige Straffelov, saaledes maa jeg ligesaa bestemt hævde Nødvendigheden af, at § 160 forbliver i den militære Straffelov, netop fordi den gjør en Undtagelse fra Bestemmelsen i den borgerlige Straffelov i fuld Overensstemmelse med Grundlovens Bestemmelse. — Ændringsforslaget under Nr. 116 kan jeg tiltræde; ligesaa Ændringsforslaget under Nr. 122. — Jeg kommer saa til Ændringsforslagene under Nr. 123 og 24, som ere stillede af Mindretallet under Nr. 3 til §§ 177 og 178. Bestemmelserne i disse to Paragrafer, som Ændringsforslagene foreslaa udtagne, bleve allerede gjorde til Gjenstand for Dmtale ved Straffelovens 1ste Behandling af det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen), og jeg svarede det ærede Medlem, at det forekom mig, at jeg for disse Paragrafers eller i det Mindste for den ene

Paragrafs Vedkommende kunde samstemme med ham. Under den langvarige Forhandling, der fandt Sted ved denne Sags første Behandling her i Thinget, stode Paragraferne ikke ganske tydelig for mig, naar jeg skulde sammenstille dem. Efter senere at have gjort dem til Gjenstand for Overveelse, og Udvalgets Betænkning er bleven mig meddelt, kan jeg udtale, at jeg ikke alene slutter mig til de stillede Ændringsforslag, men endogsaa varmt anbefaler Thinget at vedtage dem. Jeg vil ikke ubetinget give den ærede Ordfører for Forslagsstillerne Ret i, at ogsaa tidligere Udstraffelse kan betragtes som skjæpende Omstændighed, men selv om jeg har Ret deri og den ærede Ordfører ikke, tror jeg dog, at disse Lovforslagets Bestemmelser ere uhenigtsmæssige, og naar det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds under Forhandlingerne igaar eller iforgaars omtalte, at man havde undladt ved at forandre Straffene nøiagtig at gjenemgaa de øvrige Paragrafer i Lovforslaget for at komme til Overbevisning om, hvorvidt det ikke blev nødvendigt netop paa Grund af Straffearternes Forandring ogsaa at forandre nogle af Straffebestemmelserne, skal jeg indrømme, at med Hensyn til disse to Paragrafer har det ærede Medlem Ret; man har overset, at her burde foretages en Forandring. — Jeg kommer dernæst til det Ændringsforslag, som er stillet under Nr. 126 til § 180, og som gaar ud paa, at Paragrafen udgaaar. Dette Ændringsforslag blev nærmere motiveret af den ærede sidste Læser (Nimestad), men det forekommer mig, at den Motivering, det ærede Medlem fremkom med, snarere maatte tale for at bibeholde Paragrafen end for dens Udskjævelse af Lovforslaget. Det ærede Medlem fandt det urimeligt at stille Officerer anderledes end andre Embedsmænd, og en anden æret Medlemsforslagsstiller, det ærede Medlem for Standerborg Amts 2den Valgkreds (Bajer) udtalte ved dette Ændringsforslag og ved et andet af ham stillet, at det var aldeles uforsvarligt at gjøre Forsøg paa at danne en Stat i Staten. Jeg kan nu virkelig ikke tro, at man, fordi man paa Grund af Krigsmagten's særlige Stilling stiller ganske særegne Straffebestemmelser for Medlemmer af Krigsmagten, derved enten tilfigter eller opnaar at skabe en Stat i Staten, og jeg kan heller ikke finde, at det er urimeligt at stille Officerer noget anderledes end andre Embedsmænd. Uden at hævde, hvad der er udtalt i Paragrafen om, hvad der er uforeneligt med Officerstandens Ære, med nogen stor Stykke, fordi deri jo kunde synes at ligge et Angreb paa andre Embedsmænd, som om man behøvede lige over for dem at være mindre nøieregnende, vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at naar man kan forudsætte, at Krigerstanden, at Officerstanden i Krigstid gjør Fyldest, maa den ogsaa i Fredstid betragtes paa en noget anden Maade end en hvilken som helst anden Afdeling